

1953-08-21

SENDER

Olga Wagner

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Lyngby (Danmark)

Recipient's location:

Cannes (Frankrig)

Mentioned people:

Michelle Bourret

Siegfried Wagner

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

TRANSCRIPTION

Lyngby d. 21. 8. 53

Kære Willumsen!

Man skal jo ikke skrive Breve naar man ikke føler sig helt oplagt og heller ikke har noget særlig interessant at fortælle, og det er vel ogsaa Grunden til, at De og Md. Bourret ikke har hørt fra mig saa længe; men nu har Pigebørnene og jeg talt saa længe om Dem og sendt Dem saa mange Tanker, at vi kom til at længes efter Dem.

Jeg lever meget stille, heldigvis stadig i mit eget Hus;

jeg kan kun daarligt gaa med 2 Stokke (som De saa mig sidst) og kan jo slet ikke gaa ud og besøge andre, saa jeg ved kun om Dem, hvad jeg læser i Aviserne, jeg ser, at De har været syg og nu er vi saa spændt paa, om De kommer hjem og fylder 90.

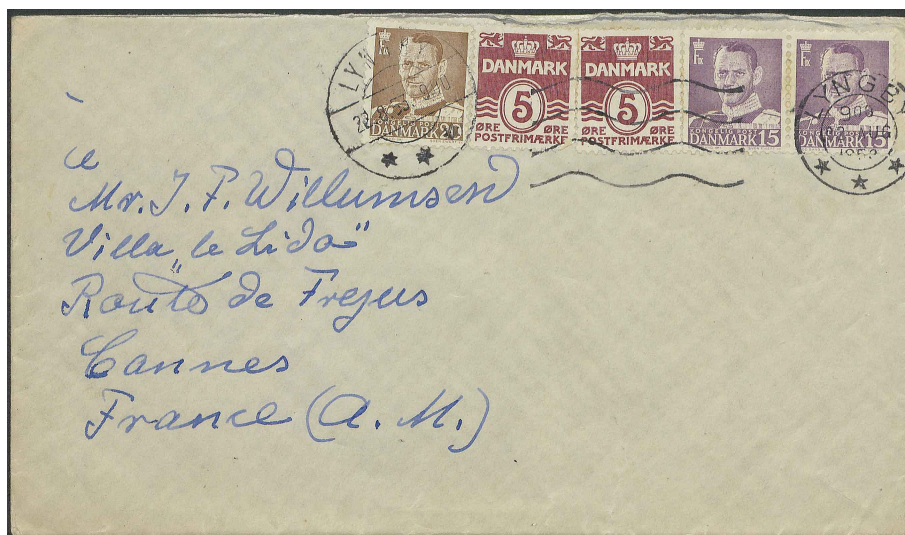
Nu er det netop et Aar siden Siegfried døde og jeg har nogenlunde vænnet mig til at være her uden min gamle Kammerat. Huset bugner af Billedhuggerarbejder, mange af dem i kortbart Materiale, de er ikke til at sælge i Øjeblikket, saa man kan maske haabe at vore Efterkommere kan faa nogen Fornøjelse af Indtægterne en Gang i Fremtiden. Det mærkeligste er, at mange Mennesker paa Alder med mine Børn, aldrig har set nogen af Tingene, men glæder sig over disse ukendte Arbejder, naar de besøger mig. Det er for lidt at udstille hvert Aar kun for nogle faa Tusind Mennesker. Billedhugger kan jeg ikke mere være, jeg har kun Kræfter til at more mig lidt med at tegne. Humøret er

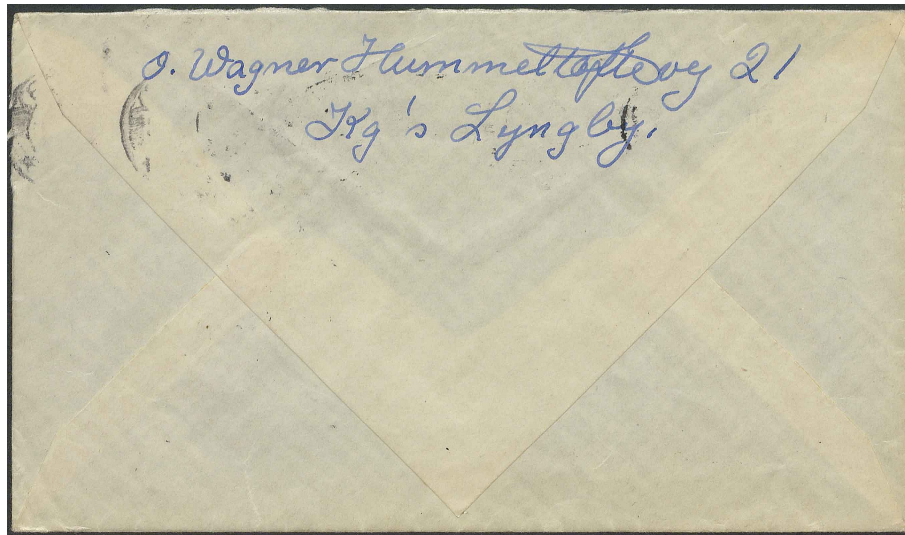
der for det meste ikke noget i Vejen med, men besværligt synes jeg det er at blive gammel.

Her er et lille Billede, som et af Børnebørnene har taget i Foraaret. Haven kan De slet ikke kende igen for Vejvæsenet har taget hele Skraaningen ned mod Søen, men til vor store Forundring har Helheden vundet derved. Ja, dette er blot en Hilsen til Dem og Md. Bourret for at sige, at vi længes efter Dem beggeto.

Deres altid hengivne

Olga Wagner.

Lynby d. 21. 8. 53

Kære Willumsen!

Man skal jo ikke skrive Breve naar man ikke føler sig helt oplagt og heller ikke har noget særlig interessant at fortælle, og det er vel ogsaa grunden til, at De og Mr. Boumst ikke har hørt fra mig saa længe; men nu har Pige-børnene og jeg talt saa længe om Dem og sendt Dem saa mange Tanker, at vi kom til at længes efter Dem.

Jeg lever meget stille, heldigvis stadig i mit eget Hus;

jeg kan kun daarligt gaa med
2 Støkke som De saa mig sidst
og kan jo slet ikke gaa ud og
besøge andre, saa jeg ved kun
om Dem, hvad jeg læser i Aven-
serne, jeg ser, at De har været
syg og nu er vi saa spændt
paa, om De kommer hjem
og følger 90.

Nu er det mit op et Aar
siden Siegfried døde og jeg
har ingen lunde vennet mig
til at være her uden min
gamle Hammerat. Hus et
buzner af Billedhuggerar-
beyder, mange af dem i kost-
bart Materiale, der ikke til

at sælge i Øjeblikket, saa
man kan maaske købe,
at vore Efterkommere kan
faa nogen Fornøjelse af
Indtægterne en Gang i Frem-
tiden. Det mærkeligste er,
at mange Mennesker faa
Alder med sine Børn, aldrig
har set nogen af Tingene,
men glæder sig over disse
ukendte Arbejder, naar de
besøger mig. Det er for lidt
at udstille hvert Aar kun
for nogle faa Tusind Menne-
sker. Billedhugger kan jeg
ikke mere være, jeg har kun
Kræfter til at more mig lidt
med at tegne. Humøret er

Jeffordet mest ikke noget i Vejen
med, men besværligt sy-
nes jeg det er at blive gam-
mel.

Her er et lille Billede,
som et af Børnebørnene har
taget i Lonaaret. Høven kan
de slet ikke kende igen for
Vejrasenet har taget hele
Skraaningen ned med sig,
men til var store Forundring
har Følheden vundet derved.
Ja, dette er blot en Følser
til dem og Md. Baumet for
at sige, at vi langes efter
dem begge.

Deres altid hengivne

Olga Wagner.